

Groningen, 23 juli 2024

Advies van de adviescommissie bezwaarschriften
aan het college van burgemeester en wethouders

Samenstelling commissie

De heer [5.1.2e] voorzitter

De heer [5.1.2e] lid

De heer [5.1.2e] lid/secretaris

Bezwaarschriftnummer(s)

89605-2024

Indiener(s)

De heer [5.1.2e] en mevrouw [5.1.2e] [5.1.2e] in Meerstad

Derde-belanghebbende(n)

Mevrouw [5.1.2e] [5.1.2e] in Meerstad

Onderwerp

Verlening omgevingsvergunning voor maken uitweg t.b.v. perceel [5.1.2e] in Meerstad

Datum hoorzitting

11 juni 2024

Advies commissie

Bezwaar ongegrond verklaren, bestreden besluit in stand laten en geen kostenvergoeding toekennen

Biilage(n)

Bezwaarschrift

1. Procedure

Hierbij brengt de adviescommissie bezwaarschriften advies uit over het bezwaar van de heer **5.1.2e** en mevrouw **5.1.2e** **5.1.2e** in Meerstad (hierna: bezwaarden). Kortheids- halve verwijst de commissie hier naar de inhoud van het bezwaar, dat daartoe bij dit advies is gevoegd (bijlage).

Het bezwaar is gericht tegen de omgevingsvergunning die het college van burgemeester en wethouders (hierna: het college) heeft verleend aan mevrouw **5.1.2e** voor het maken van een uitweg ten behoeve van het perceel **5.1.2e** in Meerstad (besluit van 18 februari 2024, nummer 202376180).

Het bezwaar voldoet aan de ontvankelijkheidsvereisten, die zijn genoemd in de artikelen 6:5, 6:9, 7:1 en 8:1 van de Algemene wet bestuursrecht. De commissie kan daarom toekomen aan een inhoudelijke beoordeling van het bezwaar.

De commissie heeft op 11 juni 2024 een hoorzitting gehouden. Daarbij zijn bezwaarden aanwezig geweest, digitaal bijgestaan door mevrouw **5.1.2e**. Verder is de zitting bijgewoond door mevrouw **5.1.2e** de heer **5.1.2e** en de heer **5.1.2e** namens het college, en door vergunninghoudster en haar zoon, de heer **5.1.2e**. Van de hoorzitting is bij wijze van verslag een geluidsopname gemaakt, die op verzoek aan partijen zal worden verstrekt.

2. Beoordeling van het bezwaar

De omgevingsvergunning waartegen het bezwaar is gericht, heeft betrekking op de activiteit ‘maken van een uitweg’ (als bedoeld in artikel 2.2, eerste lid, onder e, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, hierna: de Wabo) ten behoeve van het perceel **5.1.2e** in Meerstad.

Op 1 januari 2024 zijn de Omgevingswet en de Invoeringswet Omgevingswet in werking getreden. Op een aanvraag om een omgevingsvergunning die is ingediend vóór het tijdstip van inwerkingtreding van de Omgevingswet, blijft het recht zoals dat vóór dat tijdstip gold van toepassing tot het besluit op de aanvraag onherroepelijk wordt (dit staat in artikel 4.3, aanhef en onder a, van de Invoeringswet Omgevingswet). De omgevingsvergunning waartegen het bezwaar is gericht, is aangevraagd op 21 september 2023. Daarop blijft dus de Wabo, zoals die gold vóór 1 januari 2024, van toepassing.

In de Wabo is over een activiteit als deze, voor zover hier van belang, het volgende bepaald.

Artikel 2.2

1. Voor zover ingevolge een bepaling in een provinciale of gemeentelijke verordening een vergunning of ontheffing is vereist om:

[...]

- e. een uitweg te maken, te hebben of te veranderen of het gebruik daarvan te veranderen, geldt een zodanige bepaling als een verbod om een project voor zover dat geheel of gedeeltelijk uit die activiteiten bestaat, uit te voeren zonder omgevingsvergunning.

Artikel 2.3

Het is verboden te handelen in strijd met een voorschrift van een omgevingsvergunning dat betrekking heeft op:

[...]

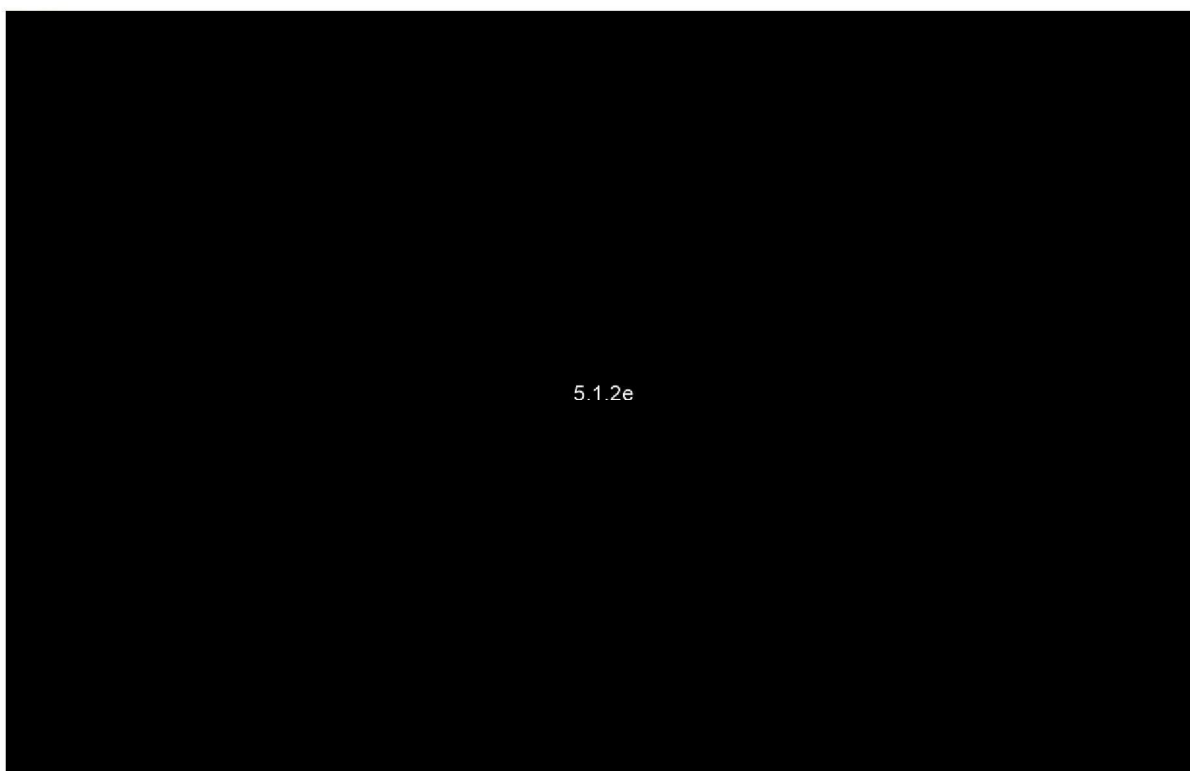
- c. activiteiten als bedoeld in artikel 2.2

In de Algemene Plaatselijke Verordening Groningen 2021 (hierna: de APVG 2021) is, voor zover hier van belang, het volgende bepaald.

Artikel 2:9 Maken en veranderen van een uitweg

1. Het is verboden zonder vergunning van het college:
 - a. een uitweg te maken naar de weg;
[...]
2. Voor de toepassing van het eerste lid wordt onder weg verstaan hetgeen artikel 1 van de Wegenverkeerswet 1994 daaronder verstaat.
[...]
4. De vergunning kan worden geweigerd:
 - a. in het belang van de openbare orde;
 - b. in het belang van het voorkomen of beperken van schade of overlast, door de werkzaamheden toegebracht aan de gemeente of aan derden;
 - c. in het belang van de bruikbaarheid van de weg;
 - d. in het belang van het veilig en doelmatig gebruik van de weg;
 - e. in het belang van het doelmatig beheer en onderhoud van de weg;
 - f. in het belang van de bescherming van het uiterlijk aanzien van de omgeving;
 - g. in het belang van de bescherming van groenvoorzieningen;
 - h. in het belang van de bescherming van het milieu;
 - i. indien verzocht wordt om een uitweg:
 - breder dan 3,5 meter ten behoeve van een woning;
 - breder dan 6 meter ten behoeve van een bedrijf;
 - j. indien verzocht wordt om een uitweg ten behoeve van een gebouw, adres en/of perceel dat reeds door een uitweg wordt ontsloten;
 - k. indien verzocht wordt om meer dan één uitweg ten behoeve van een nieuw uit te geven bouwperceel of kavel.

In Meerstad zijn de percelen 5.1.2e .2e gelegen in het gebied 5.1.2e 5.1.2e. Tussen beide percelen is een zogeheten keerlus voorzien (afb. 1). De verleende vergunning voorziet erin, dat op de ‘zuidelijke helft’ van de keerlus een uitweg wordt aangesloten waarover twee op het perceel 5.1.2e aan te leggen parkeerplaatsen kunnen worden bereikt (afb. 2).

Afb. 1 – fragment indicatieve verkaveling Afb. 2 – fragment uitzettekening

De commissie is het met het college eens, dat aan het Beeldkwaliteitsplan 5.1.2e niet de betekenis (d.w.z. ‘juridische status’) toekomt die daaraan volgens bezwaarden moet worden toegekend. Zoals daarin is vermeld, is dat plan bedoeld als inspiratiedocument voor architecten en als toetsingsdocument voor de welstandbeoordeling en is daaraan uitwerking gegeven in de gemeentelijke welstandsnota en in het uitwerkingsplan 5.1.2e.

Overigens is de commissie het niet met bezwaarden eens, dat de aanleg van deze uitweg zich niet zou verdragen met de inhoud van het beeldkwaliteitsplan. Voor zover hier van belang, is daarin (op bladzijde 27) over het parkeren van auto’s het volgende vermeld.

“Het streven is om de impact van geparkeerde auto’s op het straatbeeld te minimaliseren door zoveel mogelijk op eigen kavel te parkeren.

- Bij grondgebonden woningen [...] dienen minimaal twee parkeerplaatsen voor auto’s (garage telt niet mee) gerealiseerd te worden op de eigen kavel. Deze parkeerplaatsen dienen bij voorkeur naast elkaar te zijn gelegen. [...] De inrichting van de inrit en de parkeeroplossing geschiedt in afstemming met Bureau Meerstad.*
- [...] Een inrit aan de voor- of zijkant van een kavel met een grondgebonden woning is maximaal 4m breed en is minimaal 1m uit de zijerfgrens gepositioneerd. [...]”*

Op het perceel van vergunninghoudster zijn twee parkeerplaatsen voorzien. Deze zijn achter elkaar gelegen, en dus niet naast elkaar. Maar dat laatste is in het beeldkwaliteitsplan als een voorkeur omschreven, en niet als een ‘harde eis’. Vaststaat, dat vergunninghoudster voor de inrichting van de inrit en voor de door haar gekozen parkeeroplossing de instemming heeft gekregen van Bureau Meerstad. Uit het beeldkwaliteitsplan blijkt ook, dat de aanleg van een uitweg aan de zijkant van een kavel niet is uitgesloten. Aan de voorgeschreven (maximum-) breedte en (minimum-)afstand tot de zijdelingse perceelsgrens is in dit geval voldaan.

De commissie is van mening, dat geen van de in artikel 2.9, vierde lid, van de APVG 2021 genoemde gronden aanleiding (horen te) geven tot het weigeren van vergunning voor deze uitweg.

Mede gelet op wat hierboven is overwogen over de inhoud van het beeldkwaliteitsplan, kan volgens de commissie niet worden gemeend dat de aanleg van deze uitweg zou indruisen tegen het belang van de bescherming van het uiterlijk aanzien van de omgeving.

Aan (het belang van) de bruikbaarheid van de keerlus en het veilig en doelmatig gebruik van de weg ter plaatse doet de aanleg van deze uitweg naar het oordeel van de commissie evenmin af. De commissie is het niet met bezwaarden eens, dat de aanleg van de uitweg zal leiden tot een sterke toename van het aantal verkeersbewegingen en/of tot gevolg zal hebben dat op de keerlus zal worden geparkeerd (waardoor haar functie, bijvoorbeeld voor hulpdiensten, zal worden belemmerd). De commissie ziet niet in, waarom de aanwezigheid van de uitweg extra verkeer zou aantrekken, d.w.z. verkeer dat zich niet ter plaatse zou begeven als de uitweg niet aanwezig zou zijn. Ook valt volgens de commissie niet te verwachten dat, door de aanwezigheid van de inrit, auto’s op de keerlus zullen worden geparkeerd. Wellicht valt eerder het tegendeel te verwachten, aangezien het verboden is om een voertuig voor een uitweg te parkeren (artikel 24, eerste lid, onder b, van het Reglement verkeersregels en verkeerstekens 1990).

De commissie onderkent wél dat, nu de uitweg wordt aangelegd ter plaatse van de keerlus, het gebruik daarvan zich dichterbij de woning van bezwaarden zal afspelen dan als de uitweg zou zijn gesitueerd aan – bijvoorbeeld – de voorzijde van de woning van vergunninghoudster. In dat verband hebben bezwaarden er ook op gewezen dat zij, ervan uitgaande dat dit weggedeelte

uitsluitend zou fungeren als keerlus, met name de zuidelijke - naar het perceel 5.1.2e
gekeerde - gevel van hun woning hebben laten voorzien 5.1.2e

De commissie kan zich voorstellen dat deze ramen een grote bijdrage aan het woongenot van bezwaarden leveren. Maar (gestelde) overlast voor derden of aantasting van het woongenot van derden vormt volgens artikel 2.9, vierde lid, van de APVG 2021 geen grond om een gevraagde uitwegvergunning te weigeren, en gelet op vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrecht-spraak van de Raad van State bestaat geen recht op een blijvend vrij uitzicht.

Los daarvan kan naar het oordeel van de commissie niet worden gemeend, dat de aanleg en het gebruik van de uitweg (en van de twee parkeerplaatsen op het perceel van vergunninghoudster) in dat opzicht voor bezwaarden zodanige nadelige gevolgen hebben dat het college voor deze uitweg vergunning had moeten weigeren. De twee parkeerplaatsen zullen gelegen zijn achter een 1,80 meter hoge groene haag, zodat het gebruik ervan zich zal afspelen buiten het zicht van bezwaarden. Beider woningen zijn gesitueerd aan een niet-doorgaande weg, en bovendien bijna aan het einde daarvan. De verkeersintensiteit ter plaatse zal daarom beperkt zijn, en bovendien afkomstig van bestemmingsverkeer. Een gedeelte van de verkeersbewegingen zal zich door het gebruik van deze uitweg wel afspelen in de directe nabijheid van de woning - en in het zicht - van bezwaarden, maar die zullen volgens de commissie erg gering in aantal en van zeer korte duur zijn en het gebruik (d.w.z. de functie) van de keerlus niet belemmeren. Wat bezwaarden voor het overige nog hebben aangevoerd, vormt naar het oordeel van de commissie ook geen aanleiding om te menen dat voor deze uitweg geen vergunning had moeten worden verleend. De commissie vindt het dan ook terecht, dat het college van mening is dat de aangevraagde vergunning moe(s) worden verleend.

Voor het overige is de commissie evenmin gebleken van bijzondere feiten en/of omstandig-heden die aanleiding zouden kunnen zijn om het bestreden besluit ondanks het voorgaande te herzien.

Bezwaarden hebben nog gevraagd om vergoeding van de kosten die zijn in verband met hun bezwaar hebben gemaakt. Daargelaten dat zij niet hebben gespecificeerd om welke kosten het zou gaan en hoeveel die bedragen, is de commissie van mening dat sowieso geen aanleiding bestaat om die te vergoeden. In artikel 7:15, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht is namelijk bepaald: *“De kosten die de belanghebbende in verband met de behandeling van het bezwaar redelijkerwijs heeft moeten maken, worden door het bestuursorgaan uitsluitend ver-goed op verzoek van de belanghebbende voor zover het bestreden besluit wordt herroepen wegens aan het bestuursorgaan te wijten onrechtmatigheid”*. Nu het bestreden besluit naar de mening van de commissie echter niet moet worden herroepen, is zij tevens van mening dat artikel 7:15 geen grond biedt om dit verzoek toe te wijzen.

3. Advies

De commissie adviseert het college om het bezwaar ongegrond te verklaren, het bestreden besluit in stand te laten en geen kostenvergoeding toe te kennen.

De adviescommissie bezwaarschriften,

De voorzitter,

De secretaris,

5.1.2e

5.1.2e

Pagina's zijn geweigerd

7 - 10

buiten verzoek